

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: **X. C.**, narodený X., štátna príslušnosť Čínskej ľudovej republiky, trvale bytom X., Qingtian Zhejinag, Čínska ľudová republika, *právne zastúpený Mgr. K. Š., advokátom, so sídlom v P.*, proti žalovanému: **Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov**, Ul. Jarkova č. 13 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. UHCP-PO-HCP-432-003/2010 zo dňa 09. novembra 2010, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 11Scud/17/2010-23 zo dňa 19. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 11Scud/17/2010-23 zo dňa 19. apríla 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 11Scud/17/2010-23 zo dňa 19. apríla 2011 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia č. p. UHCP-PO-HCP-432 003/2010 zo dňa 09. novembra 2010, ktorým žalovaný zamietol žiadosť žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) na účel podnikania podľa § 26 ods. 2 písm. f) zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“ alebo „zákon“), z dôvodu, že pri pohovore na Generálnom konzuláte v Šanghaji uvádzal nepravdivé, neúplné a zavádzajúce údaje a nedisponuje dostatočnou finančnou hotovosťou. Na základe odvolania žalobcu žalovaný v úvodnej časti rozsudku uvedeným rozhodnutím zmenil časť výroku prvostupňového rozhodnutia tak, že časť výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zmenil z: „v zmysle § 26 ods. 2 písm. c), f) a § 26 ods. 2 písm. h), s poukázaním na ustanovenie § 25 ods. 3 písm. c), zákona o pobyte cudzincov zamietla" na: „v zmysle § 26 ods. 2 písm. f) zákona o pobyte cudzincov zamietla" a mení odôvodnenie rozhodnutia na tretej strane tak, že vypúšťa celý štvrtý odsek a celý šiesty odsek a na štvrtej strane rozhodnutia vypúšťa prvý odsek, v ostanom rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalovaný správny orgán zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vzhľadom na to, že tento citoval ustanovenia zákona o pobyte cudzincov vo vzťahu k podmienkam, ktoré v konaní jednoznačne preukázané neboli. S odkazom na ust. § 59 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) krajský súd uviedol, že zmena prvostupňového rozhodnutia vo vzťahu k výroku nie je podľa neho nezrozumiteľná, pretože z výroku žalovaného jednoznačne vyplýva, že žiadosť žalobcu o povolenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky zamietol z dôvodu, že žalobca uviedol nepravdivé, neúplné a zavádzajúce údaje.

Krajský súd považoval námietku žalobcu ohľadom porušenia ust. § 47 ods. 5 Správneho poriadku za nedôvodnú, nakoľko podľa jeho názoru, aj keď z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že toto rozhodnutie nepodpísal riaditeľ oddelenia a že bolo podpísané v zastúpení, ide o formálnu chybu tohto rozhodnutia, pričom je však z neho zrejmé, že ho vydal orgán príslušný a toto pochybenie súd nepovažoval za takú

vodu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia, aj keď pripustil, že výrok rozhodnutia mohol byť štylisticky formulovaný inak.

V súvislosti s ust. § 250i ods.3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) odvolávajú sa na judikáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých jednoznačne vyplýva, že na vady konania súd prihliada iba vtedy, ak nové rozhodnutie vo veci môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a právne konanie sa neopakuje preto, aby bol formálne dodržaný procesný postup, mal krajský súd za to, že žalobca vo vzťahu k aplikácii zákona o pobyte cudzincov nenamieta žiadne nezákonnosti. Vloženie finančných prostriedkov na určitý účet, ich následný výber a vkladanie postupne na ďalšie účty je podľa súdu nepochybne preukázané vykonaným dokazovaním správnym orgánom prvého stupňa.

Žalobnú námietku ohľadne neoboznámenia žalobcu s doplnením dokazovania správnym orgánom v odvolacom konaní vyhodnotil krajský súd ako neodôvodnenú, pretože z obsahu administratívneho spisu je nepochybné, že žalovaný v predmetnej veci nedoplňoval dokazovanie a vychádzal z listinných dôkazov zabezpečených správnym orgánom prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vracia na ďalšie konanie; uplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca má za to, že zmenený výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaným správnym orgánom je nezrozumiteľný pre jeho neurčitosť a sám krajský súd pripustil, že výrok mal byť štylizovaný inak. Výrok rozhodnutia by podľa žalobcu mal byť jasný, určitý a po prvom prečítaní aj zrozumiteľný, nemal by zvädzať k rôznym výkladom, pričom napadnuté rozhodnutie správneho orgánu takýmto nie je. S poukazom na ust. § 47 ods. 5 druhej vety Správneho poriadku namietal, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje meno, priezvisko a funkciu oprávnenej osoby, ktorá je kompetentná konať za žalovaného v neprítomnosti riaditeľa. Zo strany žalovaného bolo iba tvrdené, že rozhodnutie podpísal za riaditeľa jeho zástupca, avšak v konaní toto nebolo preukázané a z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani to, či ten, kto podpísal rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je zamestnancom Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru v Prešove, čiže zamestnancom príslušného správneho orgánu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu voči rozsudku krajského súdu uviedol, že súhlasí s názorom krajského súdu uvedeného v odôvodnení prvostupňového rozsudku, ktorý žiada potvrdiť ako vecne správny. Podľa jeho názoru žalobca v odvolaní neuviedol nové námietky, preto odkazuje na svoje vyjadrenie k žalobe pod číslom UHCP-PO-HCP-21/2011 zo dňa 11. januára 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. novembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.)

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, postupuje podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá O. s. p. je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia č. p: UHCP-PO-HCP-432 003/2010 zo dňa 09. novembra 2010, ktorým žalovaný zamietol žiadosť žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 26 ods. 2 písm. f) zákona o pobyte cudzincov z dôvodu, že pri pohovore na Generálnom konzuláte v Šanghaji uvádzal nepravdivé, neúplné a zavádzajúce údaje a nedisponuje dostatočnou finančnou hotovosťou.

Z pripojeného administratívneho a súdneho spisu vyplynulo, že žalobca dňa 27. mája 2010 podľa § 25 zákona o pobyte cudzincov podal na Generálnom konzuláte Slovenskej republiky v Šanghaji, Čína, žiadosť o povolenie na prechodný pobyt na území SR na účel podnikania, ktorá bola prvostupňovému správneému orgánu doručená 16. júla 2010. K žiadosti žalobca priložil doklady potvrdzujúce účel pobytu a to výpis z obchodného registra Okresného súdu v Prešove na obchodné meno M. s.r.o., s dňom zápisu 16. januára 2010, zápisnicu z valného zhromaždenia tejto obchodnej spoločnosti; bezúhonnosť a finančné zabezpečenie pobytu bolo dokladované výpisom z účtu vo výške 17 020 Eur vydaným T. dňa 12. mája 2010. Zabezpečenie ubytovania počas pobytu dokladoval výpisom z listu vlastníctva č. X. a ďalšie listinné dôkazy vrátane splnomocnenia pre X. Z. a potvrdenia vydané daňovým úradom, sociálnou poisťovňou, zdravotnou poisťovňou a colným úradom o neexistencii nedoplatkov.

Správny orgán prvého stupňa uviedol, že podľa § 80 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov ako miestne príslušný správny orgán na konanie posúdil predloženú žiadosť aj s priloženými dokladmi, vykonal lustráciu v informačných systémoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, kde výsledok bol negatívny. Vykonal vo veci šetrenie z dôvodu preverenia pravdivosti a úplnosti údajov uvádzaných účastníkom v žiadosti, ako aj v zázname z pohovoru vykonanom dňa 27. mája 2010 na Generálnom konzuláte Slovenskej republiky v Šanghaji. Dňa 29. júla 2010 bola podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku zápisnične vypočutá splnomocnená osoba X. Z. a následne bola vykonaná fyzická previerka ubytovania a účelu pobytu.

Na základe správnej úvahy pri vyhodnotení odpovedí žalobcu, ktoré mu boli položené pri pohovore na Generálnom konzuláte Slovenskej republiky v Šanghaji, dospel správny orgán k záveru, že účastník konania nemá žiadne vedomosti o obchodnej spoločnosti, v ktorej je spoločníkom, nemá žiadne skúsenosti s podnikateľským prostredím a s podnikaním na území Slovenskej republiky, v domovskom štáte ani nikde inde v cudzine nikdy nepracoval, vždy bol žiakom, ktorým je aj v súčasnosti, nepozná zákony týkajúce sa podnikania na území SR. Komunikuje len čínskym jazykom a neovláda žiadnu inú cudziu reč. Žalobca uviedol, že zastáva funkciu manažéra v reštaurácii M., s.r.o. a je spoločníkom tejto spoločnosti spolu s Z. X., ktorý je zároveň konateľom tejto spoločnosti. Žalobca je konateľom tejto spoločnosti spolu s L. L., X. C., F. H., S. X., M. L. a H. C., Z. X. však v spoločnosti M., s.r.o. nezastáva žiadnu funkciu.

Žalovaný mal za preukázané, že žalobca sa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu snažil zaviesť správny orgán vo veci finančného zabezpečenia pobytu, keď finančné prostriedky, ktorými dokladoval svoje finančné zabezpečenie, boli poukázané na ďalšie účty žiadateľov o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území SR na účel podnikania. Šetrením bolo ďalej zistené, že 11. mája 2010 bola vložená na bankový účet č. X. vedený v T. na meno p. L. L. suma 17 020 Eur, následne bola táto suma prevedená na ďalšie bankové účty v priebehu štyroch dní, a to dňa 12. mája 2010 na bankový účet č. X. vedený v T. na meno p. X. C., dňa 13. mája 2010 na bankový účet č. X. vedený v T. na meno p. H. F. a dňa 14. mája 2010 na bankový účet č. X. vedený v T. na meno p. X. S. Dňa 18. mája 2010 bola z bankového účtu č. X. vedeného v T. na meno p. X. S., suma vo výške 17 000 Eur prevedená na účet p. C. Z., keďže to bol posledný účet, na ktorý boli financie prevedené. Z uvedeného správneho orgánu vyplynulo, že splnomocnená osoba sa snažila zaviesť správny orgán vo veci finančného zabezpečenia svojich splnomocniteľov.

Dňa 14. septembra 2010 bola so splnomocneným zástupcom spísaná zápisnica o podaní vysvetlenia, v ktorej uviedol, že sa nechce vyjadriť k podkladom rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt na území SR na účel podnikania. Splnomocnený zástupca zároveň ako dôkaz predložil výpis z účtu T. na meno X. C. číslo X. zo dňa 14. septembra 2010, pracovnú zmluvu so zamestnancom, občanom Slovenskej republiky a dohodu o vykonaní práce občana Slovenskej republiky. Ďalším šetrením bolo zistené, že na bankový účet číslo X. vedený v T. na meno X. C. bolo dňa 10. septembra 2010 vložených 17 000 Eur, tieto vložila p. W. X. Následne dňa 14. septembra 2010 bola suma 17 000 Eur z tohto účtu vybratá a ihneď vložená na iný účet vedený v T. Tieto transakcie vykonal p. Z. X., splnomocnená osoba žalobcu v deň, kedy sa dostavil na Oddelenie cudzineckej polície PZ Prešov.

Podľa § 26 ods. 2 písm. f) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt zamietne, ak cudzinec úmyselne uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje alebo predloží falošné alebo pozmenené doklady.

Podľa § 26 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske potreby Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti cudzinca pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na verejné zdravie.

Podľa § 26 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov na udelenie povolenia na prechodný pobyt nemá cudzinec právny nárok, ak tento zákon neustanovuje inak.

Na základe uvedeného odvolací súd stotožniac sa s názorom krajského súdu považoval za dostatočne odôvodnenú skutočnosť, že žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu úmyselne uvádzal nepravdivé údaje a zavádzal správny orgán, čím naplnil hypotézu ust. § 26 ods. 2 písm. f) zákona o pobyte cudzincov.

K námietke žalobcu ohľadom výroku rozhodnutia žalovaného považoval odvolací súd za potrebné uviesť, že zložitejšia formulácia výrokovej vety, ktorú správny orgán zvolil, nemôže byť dôvodom jeho nezákonnosti, nakoľko výrok rozhodnutia žalovaného nepripúšťa nejednotný výklad a jednoznačne uvádza zákonný dôvod zamietnutia žiadosti žalobcu o udelenie povolenia na prechodný pobyt. Odvolací správny orgán navyše v odôvodnení rozhodnutia náležite vyargumentoval účelnosť zmeny prvostupňového správneho rozhodnutia z dôvodu, že vypustené ustanovenie nebolo dostatočne podložené dôkazmi správneho orgánu prvého stupňa.

V neprítomnosti riaditeľa oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru je v zmysle vnútroorganizačného poriadku oprávnený podpisovať rozhodnutie v zastúpení zástupca riaditeľa oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru. Nakoľko tento postup bol dodržaný, nepovažoval odvolací súd námietku žalobcu ohľadne porušenia ust. § 47 ods. 5 Správneho poriadku za odôvodnenú. Zároveň odvolací súd poukazuje na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽ 98-102/02 zo 17. decembra 2002, ktorý uvádza, že *„dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutia pre účastníka.“* Odvolací súd mal za to, že nečitateľnosť podpisu oprávnenej osoby, ktorá podpísala rozhodnutie nemá žiadny vplyv na jeho vecnú správnosť a zákonnosť, preto považoval túto námietku žalobcu za bezvýznamnú.

Krajský súd sa, podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu dostatočne, Najvyšší súd Slovenskej republiky v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolací

súd sa s právnym záverom uvedeným v rozsudku krajského súdu stotožnil (§ 219 ods. 2 O. s. p.), námietkam žalobcu nevyhoviel a napadnutý rozsudok podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa s § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, keďže žalobca nemal v konaní úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková